

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 25. Quae fides ad salutem necessaria?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

M
tenda
apia-
est in
utem

mus,
amen
s. Est
m)de
tiam
um ta
tio fi

L I B E R III.

tur, quod credimus hominem cruci-
fixum mortuum, sed quod eum cre-
dimus esse Deum.

Quamvis autē fides non sit de cog-
nitis visu exteriori, oportet tamē cre Lib. 19.
dita (secundum Augustinum) per in- de Trinit.
tellectum aliquo modo apprehendi:
quod tam de his, quae sciri non pos- cap. 2.
sunt, nisi credita, quam etiam de his,
que nisi scita aliquo modo nō credū-
tur, verū esse probatur. Creditur er-
go quod ignorat, non tamē penitus.

Caput 25.

Quae fides ad salutem necessaria?

A Bipius usq; conditi orbis ex-
ordijs continua serie, fides ho-
mini ad salutem fuit necessa-
ria: nec sufficiebat credere Deum es-
se, & in se sperantibus remuneratio-
nem fore: sed & mediatoris fidem ha-
bere oportuit: quae tamen fides articu-
lorum distincta cognitione, & cre 1. Tim 2.
dentium constantia & deuotione cre-
uisse probatur.

Quae & de veteris testamenti ho-
minibus intelligi debent, quorū nul-
lus sine fide mediatoris saluari poter- Rom. 10.
rat: quamvis quod nos factum credi-
mus, ipsi credebant futurum.

Veruntamen simplices implicitè
hoc

LOCORV COMMVNIVM

3. Reg. 17. hoc credebant in fide maiorum, quibus expressius erat reuelatum: sicut & modo maiores ea expressius credere oportet.

Credi autem tunc secundum quosdam expressè oportuit mediatoris nativitatem, mortem, resurrectionē & iudicium: secundum alios autem, sufficiebat primum & ultimum cum fide trinitatis.

Acto. 10. Quam fidem & Cornelius Centurio habuit: vnde & Deo acceptus erat, quamuis Christum iam venisse nesciret, cuius ut certior fieret, Petrus ei missus fuit.

Vbi aduertendum, fidem, spem, & charitatem, secundum operationem interiorem in praesenti æqualiter intendi: inter quæ tamen charitas maior dicitur: quia alijs euacuatis, in futuro, ipsa manet, & est mater aliarū. Dicuntur autem fides & spes charitatem præcedere, non quidem causa aut tempore, sed quia illa sine ipsis est, & non contra.

Caput 26.

Quid est Spes?

Spes (ut virtus est) spiritualia & eterna respicit bona: cum sit certa expectatio futuræ beatitudinis, ex

nis, ex dentibus tis eam sumptio

Et hec eo quod quibus spes autem differunt indifferenter ac alieni & futuri

Porro vita stat clarissima terna conditione ne tem quætitur, qui tres in ligno donec D.

CV. ra Chara posuit, quibis posuit prouoca